

Stiftelse, og dersom Kommunitetet vilde fuldende Marmorkirken ved Hjælp af de Kapitaler, for hvilke det selv ingen Anvendelse har, saa vilde man kun følge det Spor, som allerede forud var vel banet. Det er dernæst bemærket af det ærede Medlem, at man ikke kunde forbre, at denne Sag meget hurtigt skulde tilendebringes; man maatte have god Tid til at betænke sig. Hertil vil jeg svare, at Sagen, efter hvad der er ophjst, har været overveiet i saa mange Aar, at dersom der endnu ikke er nogen Udsigt til, at man snart kan komme til et Resultat, saa kommer man maaskee aldrig til noget, og det betyder Intet at sige, at man kan komme dertil.

Indenrigsministeren: Da Kultusministeren ikke er tilstede, finder jeg mig kollo-gialter foranlediget til at bemærke, at jeg neppe troer, at Danmark nogenstunde vil faae en Kultusminister, der vil give Samtykke til at anvende Kommunitetets Midler til Siemed, der ere Universitetet og dets hele Opgave aldeles uvedkommende. Jeg troer derfor, at man hengiver sig til temmelig ørkesløse Betragtninger, naar man spekulerer paa at anvende Kommunitetets Midler til Ting, om hvilke det er givet, at de ligge ganske udenfor denne Stiftelses Formaal; jeg troer, at man i saa Henseende vilde gjøre Regning uden Bort. Derimod kan jeg ikke Andet end erklære mig enig i, hvad den ærede sidste Taler nys fremhævede, at det, der i Forslaget er det Væsentlige, er at bringe Orden tilveie paa denne Plads, og det vil ogsaa sees af Overflaget, at det kun er en meget ringe Deel af den begjærede Sum, der ikke direkte er bestemt anvendt dertil. Blandt de Motiver, jeg anførte, var ogsaa det, som en anden æret Rigsdagsmand (Ansjer) har lagt Vægt paa, nemlig at man paa denne Maade ikke blot vilde faae en smuk Plads, istedetfor en, der nu er en virkelig Skandale, men man vilde tillige faae Leilighed til at see selve Marmorkirken og derved — jeg har endnu det Haab — komme til at faae mere Interesse for den, end man for Dieblisset har.

Sfcherning: Det, der for Dieblisset i Virkeligheden kan være Tale om, er, om det

er det rette Tidspunkt til at bevilge en saa stor Sum, som gaaer ud fra en Forsætning, med Hensyn til hvilken man ikke veed, om den vil blive realiseret. Man kan sige: Det, at anvende endeel af denne Sum, vil ikke være til Hinder for at vende tilbage til at betragte Kirken som en Ruin, naaget Bevillingen gaaer ud fra at betragte den som Grundlag for en Bygning; men ialtsald forekommer det mig, at begge disse to forskjellige Formaal burde foreligge til Prøvelse, og at tillige et tredie kunde tages i Betragtning, det nemlig, om man i det Hele skulde beholde Ruinen. Den ærede Minister gaaer ud fra den Forsætning, at Marmorkirken enten som Ruin eller som Grundbold for en Bygning bør blive staaende, og hvis man med ham deler denne Anskuelse, saa troer jeg, at han har ganske Ret i, at det vilde være rigtigt at vedtage i det Mindste den Deel af Bevillingen, som angaaer Indhegningen og en vis Maladamisering etc.; thi disse Arbejder vilde være passende under begge Omstændigheder. Gaaer man derimod ud fra den Forsætning, som blandt Andre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (H. H. Rahser) og jeg troer Flere i Udvalget gjøre, at det neppe vil være rigtigt at beholde denne Kirkeruin eller Rest af en Kirke under nogen- somhelst Skikkelse, saa vilde man gjøre Uret i nu at bevilge disse Midler. Det, der allsaa først skal være bragt til Afgjørelse, er, om man vil beholde Ruinen som Ruin eller som Grundlag for en ny Bygning. Hvad nu Ruinen angaaer, da vil den endnu i en lang Række af Aar kunne betragtes som Grundlag for en ny Bygning, dersom man kom til den Beslutning at ville anvende den dertil, thi det Væsentlige i saa Henseende er, at hele den underste Deel, Fundamentet, er tilstrækkelig til at bære en Overbygning — om der bortsmuldrer lidt mere eller lidt mindre af det Øverste, eller om det kommer til at være behængt med grønne Planter, vil ikke borttage de væsentligste Egenskaber, nemlig at den underste Deel kan bære en Overbygning — altsaa man kunde gjerne komme til at lade Ruinen blive henstaaende, og derfor tabte man dog alligevel ikke af Sigte Muligheden af at bruge den til at bygge paa; men ingen af Delene er forekommet Udvalget